

Strindamarka Vel - vårt bidrag til nærområdet

Av Harald Norem og Hans Hagset

Strindamarka Vel er et ektefødt barn av Estenstadhytta. Foreningen har eksistert i to perioder. I den første perioden, fra 1966 og fram til 1990, hadde foreningen ansvaret for drift av Estenstadhytta. I den neste perioden, fra 2011¹, er foreningens viktigste oppgave å gjøre Strindamarka attraktiv som turområde, og å bidra til at forholdene rundt hytta er til glede for turfolket.

Estenstadhytta ble åpnet 12. juni 1959, etter en hektisk byggevirksomhet med stor dugnadsinnsats. De første årene ble driften ivaretatt av medlemmer av byggekomiteen og frivillige i Strinda Idrettslag. Det ble tidlig klart at driften var arbeidskrevende og krevde stor frivillig innsats.

Byggekomiteen, med Erling Havsten og Carl Soelberg som henholdsvis formann og sekretær, tok i september 1965 opp med Trondheim kommune tanken om opprettelsen av en organisasjon av mer varig karakter. Komiteen mente at de hadde utført sin oppgave som byggekomite, i og med at det var etablert en hytte som var gjeldfri og hadde ca. kr. 3600 på bok. Komiteen mente videre at kommunen som grunneier og største bidragsyter, burde ha et styremedlem i den nye organisasjonen. Kommunen var positiv til å være representert, og sa seg glad for at driften av hytta skulle komme inn i mer ordnede former.

Stiftelsesmøtet for «Strindamarkas Vel» ble holdt på Estenstadhytta 24. juni 1966, og det var 34 personer til stede. Formålet for foreningen ble formulert slik:

Foreningen skal arbeide for å bevare Strindamarka som friluftsområde og fremme interessen for friluftslivet ved å opparbeide stier, skiløyper mm. Foreningen eier Estenstadhytta og skal administrere denne på beste måte.

Det første styret besto av:

- Erling Sletbak (leder)
- Sverre Klingenberg
- Idar Dahl
- Birger Evensen
- Asbjørn Worseth
(kommunens representant)

De viktigste oppgavene til det nye styret var å sørge for god drift på hytta og foreta nødvendig vedlikehold. Dessuten ble det opprettet en egen komite for opparbeiding av stier og løyper.

Driften av hytta ble ivaretatt ved at det ble ansatt eget vertskap. Det første vertskapet var ekteparet Margit og Torger Støre. De var ansatt i to perioder, fra 1960 til 1968 og fra 1970 til 1975. Driften var tungvint. Det var ingen veg, og all mat som skulle serveres,

¹ I den første perioden het foreningen «Strindamarkas Vel.» Fra 2011 er navnet «Strindamarka Vel.»

Margit Støre utenfor hytta i 1966. Foto utlånt av Magit Støre til årboka for 2001.

måtte bæres opp på ryggen eller fraktes opp med hest eller snøskuter. Margit Støre laget all vaffelrøre hjemme om lørdagen, og på store utfartsdager måtte opptil 30 liter med vaffelrøre fraktes opp på ryggen. I de første årene var hytta åpen bare på søndager og når det var skolefri. Senere åpnet de med servering av rømmegrøt på onsdagskveldene.

Det var god stemning mellom turfolk og vertskap, og turfolket hjalp også til på store utfartsdager dersom dette var nødvendig. Men én ting som ikke var hyggelig, var en rekke innbrudd, med hærverk og tap av gjenstander. Om sommeren var det ofte besøk av beitende sau og fe, noe som gjorde det nødvendig å fjerne ekskrementer hver søndag morgen.

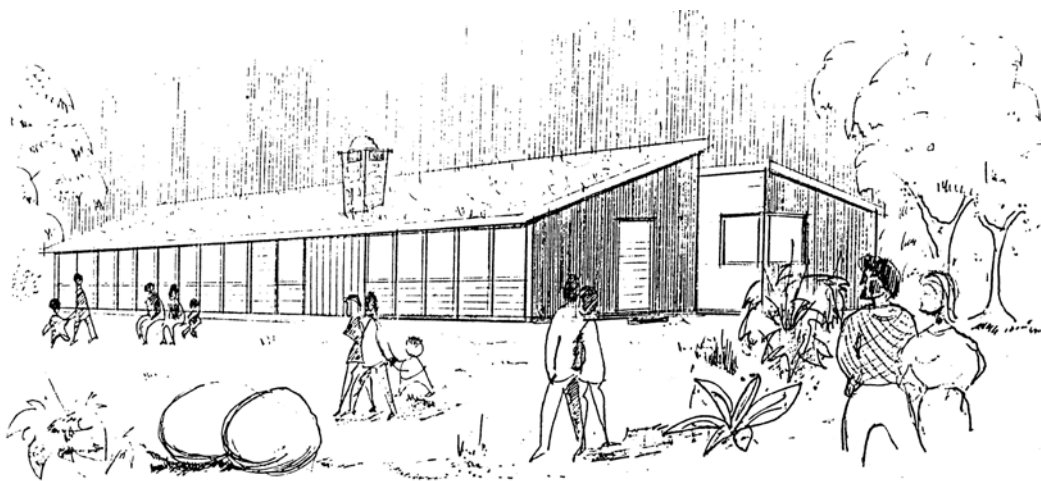
Det neste vertskapet med lang fartstid var ekteparet Greta og John Heggem. De var vertskap i 25 år, fra 1975 til 2000. De

hadde fri bare fem helger og fem uker hvert år. Også de valgte å servere rømmegrøt på onsdagskveldene, i tillegg til å ha åpent på både lørdag og søndag. Da Heggem-familien overtok, hadde de tre små barn, som alle ble med i helgene, og de overnattet fra fredag til søndag på et lite rom i hytta.

Driften ble noe enklere for dette vertskapet da hytta nå hadde fått veg, men denne var ikke brøytet om vinteren. Da måtte alle varer kjøres med snøskuter fra Tømmerholt. Kaker med noe holdbarhet ble laget hjemme før hver helg, mens all gjærbakst ble laget på hytta.

Alle utfartshytter har sine faste gjester, og som oftest kommer disse tidlig. Vertskapet nevner i et intervju² at en dag kom en av de faste allerede kl. 0630 for å be om vaffer og kaffe. Han hadde glemt å stille klokka på grunn av sommertid. Alt ordnet seg.

² Se Ragnhild E. Landes artikkel i årboka for 2001.

Estenstadhytta ble utvidet i 1974. Tegning fra Strindamarkas Vels arkiv.

Også dette vertskapet minnes turfolket og kontakten med disse med glede. Derimot var alle innbruddene til mindre glede. Før de fikk alarm, var det innbrudd nesten hver uke, med tilgrising og hærverk.

Det var tidlig klart at kapasiteten på hytta var sprengt på store utfartsdager. Allerede i 1969 startet Strindamarkas Vel med utvidelsesplaner. Tanken var å øke serveringskapasiteten, men også å få bygget dusj og omkledeområde for å kunne bruke hytta i forbindelse med idrettsarrangementer. Den foreslåtte utvidelsen forutsatte støtte fra kommunen på kr. 100.000, bidrag fra tippemidlene på kr. 35.000 og en egenandel på kr. 15.000. Det var også diskutert å sette opp en mindre bolig for vertskapet nær hytta. Det ble ansett som nødvendig å ha fast bosetting nær hytta for å unngå de omfattende innbruddene som hadde vært et problem helt fra hytta ble åpnet.

Resultatet ble at kommunen utvidet hytta etter noe enklere tegninger, og de overtok

eierskap og ansvar for hytta 1974. Men driften av hytta skulle fortsatt Strindamarkas Vel ha ansvar for. Kommunen tok på seg det økonomiske i forbindelse med utvidelsen, men det ble også i forbindelse med denne byggingen lagt ned et omfattende dugnadsarbeid. Blant annet ble alt maling- og lakkarbeid samt torvlegging av tak utført av medlemmene.

Skal en turhytte fungere tilfredsstillende, trengs det også gode stier fram til denne og i turterrenget. Sti- og løypekomiteen nedla et omfattende arbeid i denne perioden. Sammen med Strindheim idrettslag og kommunen ble det anlagt lysløype fra Bekken til Estenstadhytta og en lysløype ved Stokkhaugen. Senere er disse lysløypene koblet sammen til et sammenhengende nett. Etter hvert overtok kommunen ansvaret for bygging av skiløyper og sporkjøring med løypermaskiner.

I samråd med kommunen ble det også etablert mer permanente løyper, blant annet fra

Kvernhusflata mot Hallgutu, forbi Svarttjønn og opp til Lomtjønnmyrene og Ramdalen. Også sti gjennom Styggdalen og til Månen ble anlagt i denne perioden.

Avtalen mellom kommunen og Strindamarkas Vel varte fram til februar i 1989. Da sa kommunen opp kontrakten. På grunn av dårlig kommunal økonomi ønsket kommunen å redusere tilskuddene til driften av fem av utfartshyttene. Ønsket var også at vertskapet på hyttene skulle ha ansvaret for vedlikeholdet av hyttene. Dette kunne hverken vertskapet eller Strindamarkas vel godta, og kontrakten med vertskapet ble annullert.

Det endelige resultatet ble at kommunen tok over ansvaret for både vedlikehold og drift av hytta og skrev ny kontrakt med det gamle vertskapet. Da Strindamarkas Vel ikke lenger hadde ansvar for driften, så ikke styret lenger noen hensikt i å fortsette virksomheten. Foreningen ble derfor avviklet på årsmøtet i april 1990.

Reetablering av foreningen i 2011

Etter noen år savnet man vedlikehold av stier og kontakten med Estenstadhytta. Hans Hagset med flere tok derfor vinteren 2011 initiativ for å reetablere velforeningen. Kontakt med Trondheim kommune ved Andreas Glimstad og Terje Aas ble opprettet for å få til et samarbeid som kunne føre fram til en avtale. Det ble utarbeidet en intensjon for velforeningen, samt vedtekter og fordeling av oppgaver. Kommunen bidro med en startpakke på kr.

60.000 som frivillighetsmidler, som ble benyttet til innkjøp av verktøy. Kommunen sørget også for plassering av en container og arbeidsbrakke ved Tømmerholt. Strinda Historielag bidro med kr. 1.000 og godt samarbeid.

Innbydelse til oppstartmøte ble sendt til idrettslagene, historielagene, frivillighetsentralene i bydelen og til grunneiere og skogeiere. Det ble avholdt et eget avklaringsmøte med grunneierne. Den opprinnelige logoen til Strindamarkas Vel ble beholdt, og det ble utarbeidet en egen brosjyre for markedsføring.

Oppstartsmøte for den nye foreningen ble holdt på Estenstadhytta 12. april 2011, hvor det ble vedtatt vedtekter for foreningen og valgt styre.

Styremedlemmer ble:

- Hans Hagset (leder)
- Jan Åge Habberstad (sekretær)
- Kåre Ølmheim (kasserer)
- Kåre Løberg
- EbbaBredland
(representant for kommunen)
- Bjørn Isachsen
(representant for Wing orienteringsklubb)
- Allan Mac Quarrie
- Ingrid Nielsen
(representant for grunneierne)

Hans Hagset trakk seg som leder i 2014, men fortsatte som styremedlem og kasserer. Harald Norem overtok som leder i 2014, og han er fortsatt leder for foreningen.

Den viktigste målgruppen er turfolk som søker ro og ønsker kontakt med naturen. Her fra Tømmerholtdammen, etter at det ble åpnet mellom stien og vannet. Foto: Harald Norem.

Det vedtatte formålet med foreningen er formulert slik:

Foreningen skal bidra til å bevare Strindamarka som friluftsområdet og at området blir ivare tatt på beste måte, utvikle området videre, fremme interesse for friluftsliv, aktivitet og rekreasjon for byens befolkning. Dette vil skje i samarbeid med Trondheim kommune, lag og foreninger og med grunneiere.

Det er stor variasjon i de befolkningsgrup-

pene som søker seg ut i marka. Det er aktive trimmere, både sommer og vinter, det er familier på tur, skoleklasser og barnehager, syklistene og personer som ønsker seg en rolig tur, eller som tar en kort tur for servering på Estenstadhytta. Alle disse grupperingene skal føle at de er velkomne i marka, og at marka er best mulig tilpasset deres behov.

De siste årene har det vært en kraftig boligutbygging i de østre deler av byen. Dette har

medført at trafikken har økt, og at det er en stor andel av friluftsfolket som er dårlig kjent i området. Dette krever at de mest populære områdene får en robust utforming, og det er et sterkt behov for merking og informasjon til turfolket.

Det er umulig å ta hensyn til alle brukergrupper i marka for en liten organisasjon som består av frivillige. Det er derfor behov for et godt samarbeid med idrettslag og kommune. Kommunen har nedlagt et omfattende arbeid de siste årene med utvikling av skitraseer som blir kjørt opp jevnlig med tråkkemaskiner om vinteren. Det er klart at både etablering av skiløypene og løypekjøring krever bruk av store maskiner som vår forening ikke har tilgang til. Ansvaret for vinteraktivitetene er derfor overlatt til kommunen.

Organisert idrett og syklistere er i mindre grad målgrupper for foreningen. Syklistene er en gruppe som har økt vesentlig de siste årene, og de har sin rett til å bruke marka, men foreningen har i liten grad tilrettelagt for deres aktiviteter.

Tilbake står de tradisjonelle brukerne av marka, som søker både ro og aktivitet. Dette er den viktigste målgruppen for vår forening. For disse skal vi utvikle et fritidsområde som ivaretar hensynet til naturen, men som også er så slitesterkt at det tåler den økte trafikken. Det er dessuten viktig å huske på at Strindamarka er en viktig skogressurs, og utviklingen av området må også ta hensyn til private og kommunale grunneiere.

De viktigste oppgavene ut fra våre målsettinger for foreningen:

- Utbedring av stier
- Etablering og vedlikehold av utsiktsplasser

- Bidrag til at området rundt Estenstadhytta er attraktivt for publikum
 - Oppsetting av benker
 - Informasjon om steder som har kulturhistorisk interesse
 - Oppfølging av trimpostene som er satt ut på strategiske steder
- Innen alle disse oppgavetyperne er det nedlagt et stort arbeid i de ni årene Strindamarka Vel har eksistert.

Utbedring av stier

I alle år har det vært gjennomført dugnader for å ruste opp eksisterende stisystem i marka. I de første årene var det 3-4 personer med på hver dugnad. Etter at vi endret tidspunktet for dugnader fra kveldstid til onsdag formiddag, har det vært lettere å få med pensjonister. I 2019 var det oftest 12-15 personer med på dugnadene, og i alt 29 personer var med én eller flere ganger.

Dugnadene har i det vesentligste blitt utført på stier som ligger på kommunal grunn, det vil si nær hytta og dammene. Heldigvis har vi også fått avtale med noen private grunneiere. Foreningen disponerer en container ved Tømmerholt, hvor vi oppbevarer nødvendig verktøy, som motorsag, ryddesag, trillebærer, spader, sakser og øvrig utstyr.

Arbeidet med stiene er i stor grad konsentrert om de mindre stiene, i håp om å spre trafikken ut fra hovedstiene. Valg av stier tar også hensyn til at vi skal opprettholde tidligere ferdselsveger og driftsveger i marka. Dessuten er det viktig å ha et godt stisystem fram til utsiktsplasser og områder som er attraktive for barn.

Valg av standard for de stiene som blir utbedret, er gjenstand for diskusjoner. Vår mål-

setting er at turfolket skal kunne gå stort sett tørrskodd når det er rimelig tørt i marka. På steder med stor trafikk er det krav til robusthet og i mange tilfeller også til framkommelighet for barnevogner. Dette gjelder i stor grad på nordsida av dammene. For andre stier er det tilstrekkelig å skape en robust og relativt tørr sti. Det er derfor viktig at materialene ikke stikker seg for mye ut i naturen.

Der vi finner flate steiner som kan legges i stien, er dette ofte den beste løsningen. For passering av lengre bløte partier er det nødvendig med mer omfattende tiltak. På mange strekninger har vi valgt løsningen med kavling. Ved kavling legger vi først et lag med stokker på tvers av stien, deretter et lag med fiberduk, og et lag med grus til slutt. Denne løsningen har vist seg å være robust, selv der det er stor trafikk. Ved å legge ut stokker får vi også hevet stien, slik at den holder seg fri for vann etter nedbør.

Mange steder har det vært nødvendig å legge ut bred plank der en har lengre myrpartier. Bruk av plank krever at vi bygger opp et godt underlag, og får lagt planken med avstand mot bakken. Derved oppnår vi at vannet kan renne fritt under planken, og vi slipper at stien lager demninger i området. Vanligvis har vi brukt tre planker i bredden, som gjør det lett å passere de bløte partiene. Planken er dessverre et fremmedelement i naturen, men vi håper turfolket setter pris på den forbedrede framkommeligheten denne løsningen gir.

Et friskt pust i dugnadene har vært bygging av trapper på spesielle steder. I alt er det bygget tre trapper, den største fra Kvernhusflata og opp til Tømmerholddammen. Denne ble mulig å bygge ved at kommunen bidro

Ved kavling legger vi ut lag av stokker, fiberduk og grus. Fra Skogstien ved Kårstua.

På bildet Hilmar Strand og Arve Erlien.

Foto: Harald Norem.

med å kjøre fram egnet stein som ble til overs etter at vann- og kloakkledningen til hytta ble bygget. Dessuten har vi bygget en trapp opp fra Estenstaddammen og på stien fra innerst i Estenstaddammen opp til Estenstadhytta.

Etablerte stier må også vedlikeholdes. For enkelte er det stor slitasje, og vegetasjonen gror inn fra sidene. Etter kraftig vind må vi fjerne trær og greiner som har falt inn på stiene. Spesielt etter de sterke stormene i 2011/2012 var det et omfattende arbeid etter mange vindfall.

Utsiktsplasser

Tidligere har det vært etablert enkelte utsiktsplasser med benker. Dette gjelder Månen, Øvergjerdet og ved skogstien opp mot lysløypa og nær Kårstua. Alle utsiktsplasser må ryddes jevnlig for å bevare utsikten. Dette er plasser hvor hensynet til skogsdriften må vike for å holde utsikten i hevd.

Utlegging av plank er ofte nødvendig for å passere ekstra bløte partier. Fra stien Bekken-Stokkplassen. Vi ser Berit Aalmo Matzow, Torry Unsgaard, Øystein Valla, Ukjent, Kaare Kopreitan.
Foto: Harald Norem.

Steintrapp mellom Kvernhusflata og Tømmerholdtdammen. Foto: Harald Norem.

Det er også etablert noen andre utsiktsplasser opp for Tømmerholdtdammen og på Stokkåsen. Disse kan det kanskje bli vanskelig å beholde som utsiktsplasser etter hvert som plantefeltene med gran gror til. På disse plassene er det også satt opp benker, og spesielt plassen ved Stokkåsen ser ut til å være populær.

Oppsetting av benker

Benker bør settes opp der eldre kan ønske seg å ta en hvil. Viktig er det også å etablere benker på steder der unger liker å leke. Det er blant annet lagt ned et stort arbeid med å få bedre kontakt med den bratte bakken opp fra Bekken, Akebakken, og bekken som renner parallelt med denne, med å fjerne kratt og rydde bekken for søppel. Med oppsetting av benker håper vi at barnefamilier finner området attraktivt.

*Fra Stokkåsen. God utsikt og med mulighet for å sette seg ned, er en viktig del av en god tur.
Foto: Harald Norem.*

Benker er også satt opp ved den gamle husmannsplassen ved Stokkleiva. Her er det hugget ned mye yngre skog, og området blir slått hvert år i håp om å få fram tidligere kulturmark.

I tillegg til dette har kommunen også satt opp flere benker og bord ved dammene, samtidig som de har opparbeidet badeplasser som har blitt svært populære.

Rydding rundt Estenstadhytta

Et nærområde for en by fungerer dårlig dersom en ikke har et hyggelig sted med servering som kan være både et turmål og et samlingssted for store og små. Dette har vi i

Estenstadhytta. Det er viktig at hytta har et godt tilbud til turfolk, og at omgivelsene er hyggelige.

Driften av hytta er i dag i gode hender, og kommunen har satset på hytta ved blant annet å bygge servicebygg med innlagt vann og toalett og å vedlikeholde bygningene. Hytta fungerer derfor slik den bør gjøre, og oppfyller målsettingen den opprinnelige byggekomiteen hadde for mer enn 60 år siden.

Det er i dag en fantastisk utsikt fra Estenstadhytta. Denne utsikten bør bevares, og dette kan bare oppnås ved at det ryddes jevnlig,

både under kraftlinja og mot Månen. Rundt ei turisthytte spres det dessverre en del søppel. Dugnadsgjengen har 2-3 dugnader hvert år for å rydde rundt hytta og utføre enklere vedlikeholdsarbeid.

Informasjon

Det er i dag stor tilflytting til de østre deler av byen, og antall personer som sokner til Strindamarka, er sterkt økende. Disse har oftest ingen kunnskap om markas historie eller hvordan en finner fram. Merking av stier er i dag kommunens oppgave, og de følger nasjonale råd for hvordan slike skilt skal utformes.

Det har vært gammel bosetting i Strindamarka, både i jernalderen, i vikingtiden og etter reformasjonen. I marka har det vært to større gårder, Tømmerholt og Estenstad. I tillegg til dette har det vært en rekke mindre bruk og husmannsplasser. Marka er derfor rik på gamle kulturminner.

I tillegg til bosetning og landbruk har området vært utnyttet til uttak av kalkstein og i mindre grad til skjerpning av sovelkis og kobberkis. Området har dessuten vært viktig for et aktivt skogbruk i alle år.

Strindamarka Vel har sett det som en av sine hovedoppgaver å sette opp enkle informasjonsskilt på steder vi mener har kulturhistorisk interesse, og hvor det er viktig at kunnskap om bruk og informasjon om synlige tegn blir videreført. I dette arbeidet har vi sett oss som en forlenget arm av Strinda historielag.

Mer informasjon om de enkelte stedene

som er merket, vil en finne i årbokartiklene som er nevnt til slutt i denne artikkelen og i WikiStrinda. Vi håper at oppsettingen av skiltene vil vekke interessen for Strindamarkas historie og føre til at historie og stedsnavn blir videreført. Kopi av skiltene og opplysninger om hvor disse er plassert, vil en også finne på hjemmesida til Strindamarka vel [3](#).

De skiltene som hittil er satt opp, er ved:

- Hus og husmannsplasser
- Estenstadhytta
- Tømmerholt
- Stokkleiva
- Øvergjerdet
- Estenstad gård
- Kulturhistorie
- Skjerp i Ramdalen
- Kalkbrudd ved Kalkbergåsen og Estenstaddammen
- Kvernhusflata
- Steinhvelvbru ved Dragvoll
- Kvern ved Stokkbekken
- Forskningsprosjekt om vindbelastninger ved Burmaklippen
- Arkeologi
- Kullmile nær Kårstua
- Kullgrop nær Estenstadhytta
- Strinda Vannverk
- Tømmerholdtdammen
- Reservedammen innerst ved Estenstaddammen
- Myrtippen
- Svarttjønn med inntaksdam

Som et ledd i informasjonsarbeidet er det også siden 2014 arrangert åpne informasjonsdager hvor det er gitt orienteringer om forskjellige temaer.

³ Adresse: www.strindamarkavel.org

Øvergjerdet

Øvergjerdet er en gammel husmannsplass som sannsynligvis ble utskilt fra Estenstad gård.

Vi vet at i 1875 var Endre Anderssen Berg driver, og bodde her med kone og 2 leietakere. Besetningen besto da av en hest, en ku, seks sauer og en gris.

Kjelleren og fundamentet til et av husene er fortsatt synlig ca. 20 m øst for utsiktspunktet.

I forbindelse med bygging av Strinda vannverk ble eiendommen kjøpt opp av Strinda kommune i 1910, og alt jordbruk som hadde avrenning mot dammene ble nedlagt.

Tidligere var området fritt for skog på grunn av hogst og jordbruksdrift. I perioden 1930–1950 årene ble det satt ut inntil 60000 granplanter i området. Plantingen ble i stor utstrekning utført av elever ved Åsvang, Strindheim og Nidarvoll skoger.

Eksempel på informasjonsskilt. Øvergjerdet.

Temaene som har blitt presentert, er:

- Bosetting ved dammene og bygging av Strinda vannverk
- Botanikk langs dammene
- Geologi og utvinning av kalk og svovelkis
- Hoppbakker og eldre boplasser
- Utvinning av trekull
- Trimposter

Allerede fra 2011 ble det satt opp trimposter hvor det er anledning til å registrere seg. I alt er det ti poster, fra mer sentrale steder som Kårstua og Styggdalen, til mer fjernt-

liggende som Tomsetåsen og Sæteråsen. Postene er populære, og hvert år er det 6–7000 registreringer. De siste årene har det vært en liten nedgang, og foreningen ønsker å øke interessen med bedre markedsføring og bedre informasjon på postene.

Skogstien

En viktig oppgave for foreningen er etableringen av Skogstien som starter ved Bekken og ender ved hytta. Denne ble anlagt i foreningens første periode i samarbeid med kommunen og Norges Skogselskap. Des-

sverre er mange av informasjonsplakatene utdaterte i dag, og informasjonsverdien er derfor begrenset. Det er vårt håp at vi kan samarbeide med kommunen om oppdatering av Skogstien.

Oppsummering

Vi som er med på dugnadene, har glede av arbeidet vi legger ned for å gjøre det enklere å bruke marka for rekreasjon og aktivitet. Vi håper at nåværende brukere og neste generasjon vil ha glede av arbeidet, og at de når tiden er inne, er klar til å føre arbeidet videre. Nedenfor har vi tatt med en oversikt over

relevante artikler i Strinda historielags årbøker. Der fins det også informasjon om mange av de stedene hvor det er satt opp informasjonsskilt.

Hans Hagset, f. 1936. Utdannet Elektromontør og Elektroingeniør. Praksis ved Siemens som konstruktør og utviklingsleder. Hobby: Idrettsleder og fysisk aktivitet for helse og trivsel.

Harald Norem, f. 1943. Utdannet ved NTH i 1968. Har arbeidet ved Statens vegvesen og Norges geotekniske institutt, og har undervist i vegbygging ved NTNU.

Estenstadhytta i 2020. Foto: Jan Habberstad.

Kilder og anbefalt litteratur:

Arkivet til Strindamarkas Vel

WikiStrinda

Årbok 2001: Reidar Ulseth: «Estenstadmarka, ei lita jordbruksbygd på 1400-tallet, et fint turterreng i dag»

Ragnhild Lande: «Naturen forteller historie. Tømmerholt fra rydningen til vår tid»

Ragnhild Lande og Knut L. Vik: «Strindas første vannverk. Utdrag fra anleggshistorien»

Finn Bøyum: «Estenstadvann- til glede og besvær i 84 år»

Randi Tvete Vik: «Møte med en Estenstadveteran og litt om Estenstadhyttas historie»

Randi Tvete Vik: «Den første vertinna på Estenstadhytta»

Ragnhild Lande: «Vertskap på Estenstadhytta i 25 år»

Årbok 2008: Eldrid Breivik Hansen: «Turer og turløyper i Estenstadmarka for 60 år siden»

Årbok 2009: Randi Moxness: «Estenstadhytta 50 år - slik startet det»

Årbok 2011: Solveig Solem: «Stokkanområdet - fra husmannsplasser til universitetsområde»

Årbok 2012: Kjell Bløtekjær: «Gamle skibakker i Strinda»

Årbok 2015: Einar Broch og Olav Hogstad: «Tidligere tiders uttak av kalk og malm i Estenstadmarka»

Årbok 2016: Olav Hogstad: «En skog med et stabilt fuglesamfunn»

Årbok 2019: Tor Hernes: «Gjensyn med speiderhytta i Estenstadmarka»